

OBSAH.

Hlava I. ČESKOSLOVENSKÝ JAZYK A JEHO DVOJÍ SPISOVNÉ ZNĚNÍ; NÁŘEČÍ. — VYPRAVOVÁNÍ, POPIS, LÍČENÍ. BÁSEŇ EPICKÁ A LYRICKÁ.

	Strana
§ 1. České a slovenské spisovné znění jazyka československého; nářečí. — (Cv. 2. základy pravopisu a výslovnosti spisovné slovenštiny; 4. nářečí jako umělecký prostředek slovesný; 5. frazeologické)	3
§ 2. Vypravování, popis, líčení; básnické prostředky. — (Cv. 4. totéž téma ve formě vypravování a popisu; 6. popis a líčení na totéž téma)	8
§ 3. Báseň epická a lyrická; rytmický důraz (ikt), metrum; trochej, jamb, daktyl. — (Cv. 2. rekonstrukce vypravování podle popisu; 6. slohové: letecký maják)	14
Závěrečné úkoly. — (Cv. 7. osnova básně; 9. popis znaku RČS., líčení dojmu z vlajcí čsl. vlajky)	19

Hlava II. TVOŘENÍ SLOVESA. VID SLOVESNÝ. ČAS. SLOVESNÉ VAZBY, ROD A ZPŮSOB. SLOVESO VE VĚTĚ.

§ 4. Dělení sloves podle 3. sing. prés. a podle kmene minulého; tvoření sloves; změna významu. — (Cv. 3. přechodník přítomný; 5. slohové: zrakové dojmy při západu slunce; z podzimního lesa; 6. zeslabování a zesilování slovesného významu; 7. lexikální)	21
§ 5. Vid slovesný; slovesa opětovací a opakovací. Substantiva a adjektiva slovesná. — (Cv. 5. změna vidu při zákaze; 7. změna vidu v popisech i ve vypravování; 8. slohové: plavání a skok [popis a vypravování]; 9. o starodávných časech [frekvent.])	29
§ 6. Čas slovesný; présens historický a gno mický. Děj předčasný, současný a následný. — (Cv. 4. a 5. vazby přechodníkové; 6. citoslovce v úloze slovesa; 7. na houbách [prés. hist.]; 8. vypravování podle osnovy: vznik československých legií)	36
§ 7. Slovesné vazby; slovesa přechodná a nepřechodná; reflexiva. Rod a způsob. — (Cv. 6. slohové: pravidla slušného chování [imperativ])	44
§ 8. Sloveso ve větě; slovesa pomocná. — (Cv. 1. infinitiv; 2. <i>dáti</i> a <i>nechati</i> ; 4. a 8. frazeologické; 5. <i>musiti</i> ; 7. slovesná synonyma; 9. vypravování podle daných substantiv)	52
Závěrečné úkoly. — (Cv. 1. slovesa dvojího významu a vidu).	60

Hlava III. TVOŘENÍ SUBSTANTIV. JMÉNA MÍSTNÍ; SLOŽENINY. SUBSTANTIVUM VE VĚTĚ; VÝZNAM PÁDŮ; SUBSTANTIVUM V PŘÍSLOVEČNÉM A JINÉM UŽITÍ.

	Strana
§ 9. Jména konkrétní a abstraktní. Tvoření substantiv; deminutiva, slova mazlivá a hanlivá. — (Cv. 2. neživotná s tvarem životných; 3. a 4. jednotlivé přípony [i cizí]; 5. významové rozlišení u některých přípon; 7. významové rozlišování u deminutiv; 9. substantivní synonyma; 10. slohové: referát)	62
§ 10. Místní jména; substantiva složená; zpodstatnělá jména přídavná. — (Cv. 5. smyšlená cesta po republice; 7. skloňování substantiv obecných cizího původu)	71
§ 11. Prosté pády substantiva ve větě; význam jednotlivých pádů. — (Cv. 1. interpunkce; 3. a 6. rozmanité vazby týchž sloves; 7. slova širšího a užšího významu)	79
§ 12. Předložkové pády ve větě. Substantivum v příslovečném a jiném užití. Vokativ. — (Cv. 2. doplněk; 5. opis významu slova; 6. rozličné vazby týchž sloves; 7. homonyma; 8. slohové: vypravování v substantivech)	93
Závěrečné úkoly	101

Hlava IV. ADJEKTIVA. ZÁJMENA. ČÍSLOVKY.

§ 13. Tvoření adjektiv. — (Cv. 2. lexikální; 3. adjektivní synonyma; 4. adjektiva z cizích slov; 8. komposita; 9. adjektiva opačného významu; 10. slohové: líčení jarní přírody)	103
§ 14. Adjektivum ve větě. — (Cv. 1. a 2. interpunkce; 4. epitheta; 5. zesilování a zeslabování významu adjektiv; 6. rozlišování adjektiv podobného významu; 7. ustálená spojení; 8. přirovnání; 9. slohové: příměr)	110
§ 15. Zájmena. — (Cv. 2.—4. užívání ukazovacích zájmen; 5. <i>svůj</i> — <i>náš</i> ; 6. <i>sám</i> ; 7. vztažná zájmena; 8. zestručněné vypravování; 9. slohové: rozhovor)	118
§ 16. Číslovky. — (Cv. 1. vazby po číslovkách; 3. pravopis; 4. číslovky druhové; 5. <i>jeden</i> — <i>druhý</i> ; <i>člověk</i> ; 6. slohové: osnova)	128
Závěrečné úkoly	134

Hlava V. PŘÍSLOVCE. PŘEDLOŽKY. SPOJKY. CITOSLOVCE.

§ 17. Příslowce. — (Cv. 2. interpunkce; 4. určování původu příslowců; 9. zesilování významu, synonyma; 10. vyjádření téže myšlenky formou kladnou a zápornou; 11. slohové: líčení zvuků [velkoměstský ruch, nádraží, letní večer na vesnici]; 12. srovnávání: kácení stromů a dobývání pařezů strojem — ručně)	137
§ 18. Předložky. — (Cv. 2. pořádek slov; 3. opakování předložek; 5. předložky podobného významu; 6. rozmanité významy téže předložky; 7. rytmus umělecké prózy; 8. příměr: hrdina bohatýr a dnešní hrdina)	146

- § 19. Spojky. — (Cv. 2. interpunkce; 3. vedlejší věty; 4. spojky souvztažné; 5. definice; 6. vybízející nápisy; 7. slohové: české sklárství) 156
- § 20. Citoslovce. — (Cv. 3. interpunkce; 4. jiné prostředky citového vzrušení; 5. rozlišování synonym; 6. popis odborný a neodborný; 7. slohové: stručné, vzrušené líčení) 163
- Závěrečné úkoly 169

Hlava VI. BÁSNICKÉ PROSTŘEDKY; OPAKOVÁNÍ SLOV A ZVUKOSLED. CITÁT; PŘÍMÁ ŘEČ.

- § 21. Básnické prostředky; opakování slov a zvukosled; zvukomalba. — (Cv. 4. asonance; 6. epitheta) 171
- § 22. Citát; přímá řeč. — (Cv. 1. osnova vypravování a interpunkce; 2. zesilování a zeslabování významu; 3. antithese; 4. zestručněné vypravování; 5.—7. interpunkce) 177
- Závěrečné úkoly 185